

*Csapláros Andrea**KÖSZÖNTŐ*

A múzeumi munka napjainkban nemcsak a tudományos tevékenységet, hanem az erre épülő ismeretátadást is jelenti. Ennek az ismeretátadásnak a legkülönfélébb formái jelennek meg attól függően, milyen korosztálynak, milyen társadalmi, szociális, családi helyzetű látogatóknak tervezzük azokat. Míg korábban ezek az események spontán kezdeményezésekből jöttek létre, addig ma erre már külön tudományterület épült, amelyet az ország több felsőfokú tanintézményében kutatnak, oktatnak. A IX. Országos és V. Nemzetközi Múzeumandragógiai Konferencián a múzeumok és egyetemek kapcsolatát erősítették azok az előadások, amelyek e két terület együttműködéséről szóltak múzeumi kollégáktól és egyetemi oktatóktól.

Az ismeretátadás mellett egyre nő a múzeumok társadalmi szerepvállalása, amelyben a szociális hátránnyal élő fiatalokkal és idősebbekkel kapcsolatos esélyegyenlőségi módszerek, a közösségszervezés, -építés lehetőségei a legaktuálisabb problémák.

A múzeumi belügyeknél a minőségbiztosítás, az egyes szakterületek projekt szemléletű összehangolása, a kollégák motiválása a legfontosabb megvitatni való kérdéskör.

A járványhelyzet miatt közel egy éve néhány rövid időszak kivételével nemcsak látogatóinkkal, hanem kollégáinkkal is az online térben tartottuk a kapcsolatot, amelynek nehézségeiről, az ezzel járó új ismeretek megszerzéséről, alkalmazásáról és ezek hatékonyságáról nemcsak a véleménycserére, hanem a konferencia megrendezésére is a virtuális térben került sor.

Nagyon megtisztelő, hogy a szervezők Szombathely városát és a Savaria Múzeumot választották a konferencia helyszínéül, amiért köszönetet mondunk. A két nap alatt elhangzott előadások, beszélgetések, viták új impulzusokat adtak a kollégáknak, résztvevőknek, amellyel reményeink szerint a jövő múzeumának építéséhez járultunk hozzá.